

ningernes Omraade, det er en Næringsvei som enhver anden, og den skal derfor ogsaa behandles paa samme Maade. Vi have jo ikke Statsgartnere, skjøndt vi vel have en ulykkelig Landsskabsgartner; jeg mener ikke, at den nuværende Landsskabsgartner er ulykkelig, tværtimod, jeg anerkjender hans Dydighed og Fortjeneste, men jeg vil kun dermed sige, at det for vort lille Statsvæsen ikke er hensigtsmæssigt at holde Stats- eller Landsskabsgartnere. Lovforslaget, saaledes som det igjen er indbragt ved Endringsforslaget under Nr. 1, gaar langt videre end det Forslag, hvormed vi egentlig have at bestille, men det behøves ikke, det er ikke til nogen Nytte, og hvorfor skulde vi da gaae ind derpaa? Vi kunne altsaa uden videre opgive den Tanke at udvide Landbohøjskolen til et Forst- eller Gartnerinstitut; vi kunne lade den bestaae i den Skikkelse, den nu har, og lade den virke i begge Reininger uden væsentlig Opoffelse. Loven vil ikke skaffe Nogensomhelst en bedre Undervisning, end han nu kan faae, og heller ikke gavne Statsjenersten i allerminste Maade; den vil kun give faste Levebrød til visse enkelte Personligheder, men det er Noget, vi ikke bør indlade os paa at befordre. Naar Forstundervisningen optages i den Skole, hvorom her er Spørgsmaal, maatte det være under den Forpligtelse at levere Forstkandidater, thi Examen er her taget med; men naar vi for ikke mange Dage siden ere blevne enige med den ærede Kultusminister om at give en ikke ubetydelig Sum for at fondre Examen fra Universitetet, saa vilde det dog være en Modsigelse, hvis vi ved denne Skole vilde indføre en Examen for Kandidater til Statsbrug; Examen bør altsaa lægges under en anden Autoritet. Jeg taler ikke her om Monarkiets Indblanding eller ikke Iffindblanding; men jeg gaaer kun ud fra den Betragtningssmaade, at den, der vil sikke sig, at de Candidater, han skal bruge under sig, ere duelige, maa prøve dem selv, og skal ikke lade sig dem levere prøvede fra et Institut, som han ikke har med at bestille. Lad Landbohøjskolen blive ved at staae ligeoverfor Skovbruget, som det nu staaer, og lad dette blive under Monarkiet, skjøndt det godt kan være, at det engang tilligemed Domainerne kommer ind

under den særlige Bestyrelse. Alt, hvad der behøves er, at Skolens Døre aabnes for disse Elever ligesaa godt som for Andre, men de ere jo aabnede, og om Monarkiet betaler derfor, er os ligegyldigt. Der er endnu et Par Sag for Forstelever, som man ogsaa her lægger altfor megen Vægt paa; men findes der ikke de nødvendige Midler paa Skolen, som den nu er, til at give Undervisning i disse Sag, saa er der, selv om der behøves nogen Veiledning deri, ingen Grund til, for de saa Embedsmænds Skyld, som Staten i saa Henseende behøver, at oprette nye Lærerpøster. Man kan jo tælle sig til, hvormange Skovridere der findes i hele Landet, og derved altsaa ogsaa hvormange Kandidater der er Trang til; for deres Skyld er det urigtigt at oprette nogensomhelst fast Lærerpøst. Det er langt simplere og naturligere, at der gives Skolen Midler til at lade holde nogle Forelæsninger, hvis de behøves, og Prøver, hvis saadanne ere til Nytte, før man søger at udvide Institutet til en endnu mere omfattende Anstalt, end den er, det vil sige til at omfatte endnu flere Grene, hvori man forpligter sig til — og her vilde det være en Statsforpligtelse — at levere færdige Kandidater. Derfor er det, jeg tilraader at see bort fra det oprindelige Forslag, som er forkastet i det andet Thing, og derimod alene at betragte det Forslag, der er kommet til os fra Landstinget, og som den høitærede Minister forsaavidt bisfalder, som han har sagt, at hvis det skulde have Stemningen for sig her i Thinget, vilde han være tilfreds dermed. Naar jeg altsaa holder mig til det, og til det første Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille dertil, saa have vi kun med Skovbruget at gjøre som en fibeordnet Green, idet der gives 600 Rb. aarslig til at docere det. Det lægges altsaa ikke ind i Skolen som et fast Sag, men der gives Anledning til, at den kan give Undervisning deri ved Forelæsninger; dette troer jeg er Mere, end der behøves, og paa det Stadium af denne Videnskab, hvorom her er Spørgsmaal, er den forøvrigt saa nær beslægtet med den Deel af Gartneriet, som har nogen Betydning, at man godt kan slaae begge Dele sammen under den samme Sum af 600 Rb.